روزنامه فرهنگی، اجتماعی صبح ایران ■ صاحب‌امتیاز: سازمان صداوسیمای جمهوری اسلامی‌ایران ■ نخستین موسسه فرهنگی مطبوعاتی کشور دارای گواهینامه بین‌المللی ISO9001:2008

جام جم

■ شاپا: ISSN1735-3637
■ پایگاه اطلاع‌رسانی: www.jamejamdaily.ir
■ پست الکترونیکی: info@jamejamdaily.ir

■ تهران، بلوار میرداماد، جنب مسجد الغدیر، شماره ۱۲۹
■ تلفن: ۲۳۰۰۴۰۰۰ - ۰۲۱ ■ دورنگار تحریریه: ۲۲۲۲۶۲۵۲
■ سازمان شهرستان‌ها: ۴۵۸۹۷ ■ کد پستی: ۱۹۱۱۶۱۸۴۱۳
■ امور مشترکین: ۴۴۲۰۲۹۳۰ ■ سازمان آگهی‌ها: ۴۹۱۰۵۰۰۰
■ پیامک: ۳۰۰۰۱۱۲۴۰ ■ روابط عمومی: ۲۲۲۶۲۱۴۲
■ چاپ: به‌صورت همزمان در تهران و شهرستان‌ها (چاپخانه‌های روزنامه جام جم)

چهارشنبه ۱۷ مهر ۱۳۹۸ | ۱۰ صفر ۱۴۴۱ | ۲۰ صفحه | سال بیستم - شماره ۵۴۹۹ | استان تهران و البرز ۲۰۰۰ تومان - دیگر استان‌ها ۱۰۰۰ تومان | Wednesday - 2019 October 9

حدیث روز: بحارالانوار

پیامبر اسلام(ص): هرکس آبروی برادر مسلمانش را حفظ کند، بدون تردید بهشت بر او واجب شود.

پلک احساس: سعدی

مرغ وحشی که می‌رمید از قید
با همه زیرکی به دام افتاد

امروز در تاریخ:

- روز جهانی پست
- تنفیذ حکم اولین دوره ریاست جمهوری آیت‌ا... خامنه‌ای از سوی امام خمینی(ره) (۱۳۶۰ ش)
- شهادت عمار یاسر، صحابی بزرگ پیامبر در جنگ صفین (۳۷ ق)
- درگذشت ابن رشد اندلسی، فیلسوف و دانشمند مسلمان (۵۹۵ ق)
- اعدام ارنستو چگوارا، انقلابی معروف آمریکای لاتین (۱۹۶۷م)

اوقات شرعی:

اذان ظهر: ۱۱/۵۲ | غروب آفتاب: ۱۷/۳۸
اذان مغرب: ۱۷/۵۶ | نیمه‌شب شرعی: ۲۳/۱۰
اذان صبح (فردا): ۴/۴۳ | طلوع خورشید(فردا): ۶/۰۶

پیش‌بینی آب و هوا پنجشنبه

تهران	اراک	ایلام	بندرعباس	تبریز	ساری	سنندج	یزد
۲۸ / ۱۸	۲۸ / ۶	۳۰ / ۱۳	۳۶ / ۲۶	۲۶ / ۱۲	۲۵ / ۱۷	۳۰ / ۸	۳۱ / ۱۵

حکمت ۵: نهج‌البلاغه

دانش، میراثی گرانبها و آداب، زیورهای همیشه تازه و اندیشه، آیینه‌ای شفاف است.

خودنویس

مرثیه‌ای برای فیل‌سوف‌ها...

حامد عسکری
شاعر و نویسنده

دنبال سوژه‌ام که برای ستون امروز چه بنویسم. اجتماعیات را اسکرول می‌کنم چیزی به دلم چنگ نمی‌اندازد. چیزی که چکم بزند. یقه‌ام را بگیرد. عرقم را دربیاورد. تا این‌که آن موعود باید اتفاق بیفتد می‌افتد. یک ویدئو می‌فرستد و زیرش می‌نویسد: حامد حامد و سه تا ایموجی گریه... ویدئو را دانلود و پلی می‌کنم. یک بار دوبار سه بار... بغض می‌چسبد کف حلقم. از همان بغض‌هایی که سقف دهنت را ترش می‌کند و بزاقت کشناک می‌شود. بینی بالا می‌کشم که توی تحریریه آبرویم نرود. هشت نفر! هشت نفر فیل! (خانم ویراستار محترم روزنامه لطف کنید کلمه نفر را از جلوی فیل‌ها خط نزنید این فیل‌ها واقعا از خیلی از ما نفرها نفرترند) این هشت نفر فیل همین چند روز پیش توی جنگل داشتند قدم می‌زدند. یک جنگل حفاظت شده توی تایلند. می‌رسند به رودخانه. پای یکیشان لیز می‌خورد و می‌افتد توی آب. جریان آب زیاد است. فیل‌های دیگر می‌زنند به آب که به رفیقشان کمک کنند، زور آب بیشتر است. آب فیل‌ها را می‌آورد لبه آبشاری بلند و شش فیل به قعر آبشار می‌افتند و تمام... دو فیل زنده می‌مانند. نگهبان‌ها با صدای ناله فیل‌های زنده مانده بیدار می‌شوند. فیل‌های زنده را کسی نمی‌تواند کمک کند. رمق به جانشان نمانده از پیاده‌روی در آب. چند ساعتی هم هست غذا نخورده‌اند. نگهبان‌ها انرژی‌زا تزریق می‌کنند بوته‌های ذرت می‌اندازند قعر دره، فیل‌ها می‌خورند. جان می‌گیرند. راه پیدا می‌کنند و یال لجنی رنگ تپه‌ای را بالا می‌آیند و جایی می‌ایستند. مبهوت و پریشان با چشم‌هایی بی‌برق و خرطوم‌هایی که شیطنت نمی‌کنند و مگسی از پیکرشان نمی‌پراند. پزشک‌های پارک جنگلی حالا رسیده‌اند و دو فیل زنده مانده را معاینه کرده‌اند. جسمی چیزی‌شان نشده، ولی پزشکان معتقدند چون فاجعه جلوی چشم این دو نفر اتفاق افتاده و شاهد مرگ رفیق‌هایشان بوده‌اند خیلی عمر نمی‌کنند و به خاطر هجوم غم تا چند وقت دیگر می‌روند پیش همان رفیق‌هایشان. پلک‌هایم را می‌بندم. می‌خواهم به جای یک فیل داغ‌دیده فکر کنم. توی سرم کمانچه لری پخش می‌شود. توی مشامم بوی خیس جنگل می‌پیچد، توی زانوهایم یک درد گزنده. یک سبد گنده هویج و هندوانه و ذرت گذاشته‌اند میل ندارم بخورم. هوای تحریریه سنگین و چسبناک است. همه من را حامد می‌بینند، ولی من یک فیلم که دارد می‌رود توی تراس و هوای تازه بخورد. توی تراسم. چرا هیچ‌کس از دیدن یک فیل غمگین توی تراس طبقه سوم تعجب نمی‌کند. خرطومم را مثل علامت سؤال جمع می‌کنم، نفس عمیق می‌کشم. تمام غمم را می‌کنم جیغی که فیل‌ها می‌کشند. جیغ می‌کشم و هیچ‌کس توی بلوار میرداماد ککش نمی‌گزد.

مریخ، روزی سرسبز بود

مریخ‌نورد کنجکاوی که به‌تازگی به منطقه بیابانی مریخ منتقل شده در جست‌وجوهای خود موفق به کشف یک واحه در این سیاره سرخ شده است. واحه به منطقه‌ای سرسبز در میان صحرا گفته می‌شود، واحه‌ها معمولا در پیرامون یک چشمه یا یک چاه پدید می‌آیند. دانشمندان ناسا معتقدند که مریخ حدود ۳/۵ میلیارد سال پیش محیطی واحه داشته است. شواهدی از حوضچه‌های پراکنده در حوضه صد مایلی به نام دهانه گیل توسط مریخ‌نورد کنجکاوی کشف شد که وجود نمک‌های معدنی مخلوط شده با رسوب در صخره‌ها را نشان داد.

کافه میرداماد

گفت‌وگو با دکتر آسیه اناری، روان‌شناس درباره عطش دیده شدن در شبکه‌های اجتماعی

امان از والدین دهه شصتی!

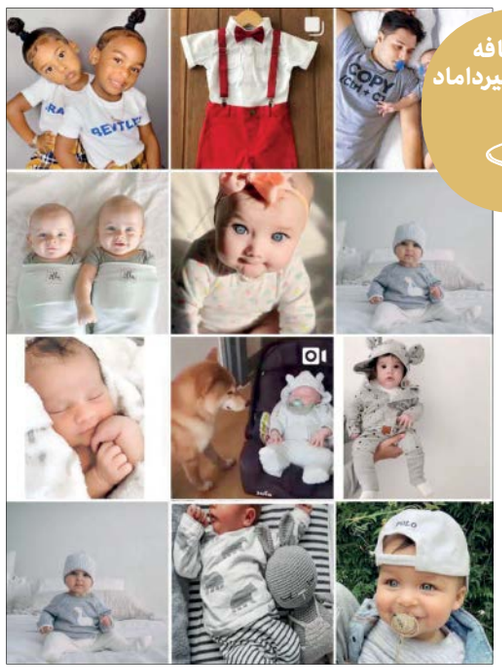

طاهره آشیانی
روزنامه‌نگار

دیروز، روز جهانی کودک بود و چه کردند مادران و پدران (به‌خصوص مادران) با انتشار عکس و ویدئو از بچه‌هایشان در اینستاگرام. پست و استوری بود که یکی بعد از دیگری آپلود می‌شد. یکی از دوستانم بعد از این که کلی از پسرکش عکس و ویدئو نشانمان داد، رفت سراغ خودش و همسرش و چند عکسی هم در حال خوردن و آشامیدن به اشتراک گذاشت با این عنوان: کودکان دیروز! و در ذهن من این سوال را رقم زد که اگر این دوست، بچه نداشت چگونه حیاتش را در شبکه‌های اجتماعی ادامه می‌داد؟ دوست دیگری چند روز قبل عکس جشن تولد سه سالگی پسرش را به اشتراک گذاشت. او در این سه سال شاید روزی بیشتر از ده عکس از پسربچه‌اش منتشر می‌کند، در حال خوردن، خوابیدن، بازی کردن و... البته من استوری‌های این دوست را بی‌صدا (mute) کرده‌ام و دیگر نمی‌بینم‌شان. راستش خسته شده بودم و ترجیح دادم از قدرت انتخاب استفاده کنم و دیگر نبینمش! از اینستاگرام باید بابت این امتیازی که به کاربرانش داده قدردانی کرد، قدرت «ندیدن» آنها که تکراری‌اند و آزارت می‌دهند. این قدرت انتخاب در اصطلاح ربط مستقیم دارد به «سواد رسانه‌ای» و این که لازم نیست همه داده‌ها را ببینی یا بخوانی. بشر امروز برای هر روزی مناسبتی در نظر گرفته تا آن روز اهمیت پیدا کند. برخی از این مناسبت‌ها خوبند و به کارمان می‌آیند و برخی واقعا بیهوده‌اند و جالب این که آنها که معتاد به شبکه‌های اجتماعی‌اند، همین مناسبت‌های جدی و شوخی دلیلی شده برای هجوم به اینستاگرام و توییتر و...

اما آیا این حجم از خودافشایی و به اشتراک گذاشتن خود و ساعت‌های زندگی شخصی و خصوصی لازم است؟ لایک‌ها و تشویق‌های شبکه‌های اجتماعی تا کجا می‌توانند نیازهای انسان امروزی به محبت و توجه را جلب کنند؟

نیاز واقعی، پاسخ مجازی

با آسیه اناری، روان‌شناس هم‌صحبت شدم تا هم جواب این سوال را از او بگیرم و هم از او که حوزه تخصصی‌اش کودکان هستند، بپرسم بچه‌ها در دنیای مجازی چه امتیازات و چه آسیب‌هایی می‌بینند؟

اناری می‌گوید: دیده شدن، تشویق و محبت دیدن از نیازهای واقعی انسان‌هاست. اما چند سالی است ما انسان‌های واقعی که نیازهای واقعی داریم، درگیر فناوری جدیدی شده‌ایم که واقعی نیست و دنیای مجازی و شبکه‌های اجتماعی نام دارد. واقعیت این است آدم‌ها وقتی جواب نیازهای خود را در دنیای واقعی دریافت نمی‌کنند به دنیای مجازی متوسل می‌شوند و همان نیازهای واقعی که در دنیای واقعی زیبا هستند و باید آنها را دریافت کرد، خطرناک می‌شوند. این تغییر شکل نیاز و پاسخ شاید در آینده اصلاح شود، اما الان دارد قربانی می‌گیرد.

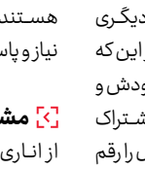

دکتر اناری: هر عاملی که آدم‌ها را از دنیای واقعی دور کند، آسیب‌زاست

مشکل از والدین است!

از اناری می‌پرسم، انتشار عکس در مناسبت‌های مختلف مثل روز کودک یا روز زن و... تا چه میزان رفتاری عادی است و چه زمانی به اختلال رفتاری تبدیل می‌شود؟

این روان‌شناس می‌گوید: وقتی همه چیز در دنیای واقعی در جای درست خود قرار گرفته باشد نیازی به دنیای مجازی ندارد. اگر آدم‌ها در دنیای واقعی به شکل درست به یکدیگر عشق بورزند و یکدیگر را دوست داشته باشند، این محبت را در شبکه‌های اجتماعی بروز نمی‌دهند، چون حضور در شبکه‌های اجتماعی یعنی من به تایید و تشویق و محبت نیاز دارم! یعنی در دنیای واقعی روابطم درست نیست و من را راضی نمی‌کند. انتشار عکس بچه‌ها در شبکه‌های اجتماعی یکی از معضل‌های جدی جامعه ماست. یکی از روش‌های دیده شدن والدین است وگرنه آن کودک که لذتی از این دیده شدن نمی‌برد. کودک دوست دارد لطف و محبت والدین خود را مستقیم دریافت کند و واقعا هیچ چیز برای بچه زجرآورتر از این نیست که ساعات طولانی پدر و مادر خود را گوشی به دست می‌بیند. مشکل اصلی، والدین جوان هستند که به شدت آلوده گوشی‌های هوشمند و شبکه‌های اجتماعی‌اند؛ والدینی که خودشان متولد دهه ۶۰ هستند و کودکی و نوجوانی پرچالشی را سپری کرده‌اند و حوصله مسؤولیت‌پذیری ندارند. آنها ترجیح می‌دهند به جای رسیدگی به کودکان خود و در آغوش کشیدن آنها و بازی کردن با کودکانشان، مدام از آنها فیلم و عکس بگیرند و در شبکه‌های اجتماعی منتشر کنند. آنها بچه‌ها را وسیله‌ای قرار می‌دهند تا خودشان لایک دریافت کرده، آن بخش از وجودشان را که به تشویق واقعی نیازمند است، راضی کنند.

این پدر و مادرهای جوان اصلا به این فکر نمی‌کنند که کودک آنها وقتی بزرگ شد، می‌تواند این را از آنها بپرسد که چرا این همه از من عکس و فیلم منتشر کرده‌ای آن‌هم در زمانی که خودم هیچ قدرتی نداشتم که این کار را تایید کنم؟ پس حریم خصوصی و شخصی کودکان کجای این ماجرا قرار می‌گیرد؟ والدین جوان با انتشار عکس و فیلم از کودکان، به آنها آموزش می‌دهند تشویق و محبت را از دنیای مجازی دریافت کن و این بخش خطرناکی است که آسیب‌های جدی به روان آدم‌ها وارد می‌کند و در آینده ما را با چالش‌های عجیب و غریبی رو به رو خواهد کرد.

به گفته این روان‌شناس، هر عاملی که آدم‌ها را از دنیای واقعی دور کند، آسیب‌زاست. وقتی در مهمانی، یکی ترجیح می‌دهد به جای لذت بردن از جمع، عکس بگیرد و در شبکه‌های اجتماعی منتشر کند یعنی قدرت، ارتباط‌گیری با جمع را ندارد یا از جمع لذت نمی‌برد که در هر دو مورد باید ریشه آسیب درمان شود. اگر فردی به مسافرت می‌رود به این نیت که عکس تهیه کند و در شبکه‌های اجتماعی به اشتراک بگذارد، باز هم آن فرد مشکل دارد، یعنی از سفر که واقعی است، لذت نمی‌برد. شبکه‌های اجتماعی نباید بین فرد و واقعیت فاصله ایجاد کنند.

خطر رابطه‌های گسترده مجازی

دکتر اناری در توضیح شبکه‌های اجتماعی می‌گوید: منظور از شبکه‌های اجتماعی، شبکه‌ای است از افراد خانواده، دوستان و اقوام. گاهی این شبکه گسترده‌تر می‌شود و رابطه‌ها و همکارت را هم دربر می‌گیرد. مثل دوستِ دوست یا فامیل یکی از اقوام. تا اینجا را می‌شود مدیریت و از آسیب‌های احتمالی پیشگیری کرد، اما زمانی این رابطه خیلی گسترده می‌شود و افرادی را شامل می‌شود که ما اصلا نمی‌شناسیم و از ماهیت آنها بی‌خبریم و به عنوان دوست مجازی انتخاب می‌کنیم و اجازه می‌دهیم زندگی خصوصی و احساس‌های شخصی ما را ببینند و از آنها سردربیاورند که این رابطه خطرناک است و احتمال دارد مشکلات زیادی برای فرد ایجاد کند.

راه هفتادوسوم

راه «علی»

علیرضا رأفتی
روزنامه‌نگار

چهره‌اش یک سال زودتر از شناسنامه‌اش به پختگی ۴۰ سالگی رسیده است. صورتی آفتاب سوخته با چین‌هایی که موقرترش می‌کند. ایستگاه صلواتی‌شان را چند متر قبل از ورودی شهر مهران علم کرده‌اند. سوله‌ای بزرگ و مجهز که قرار است همین روزها برای هر وعده میزبان چند هزار نفر از زائران اربعین باشد. علی، مسوول رسیدگی فنی به تجهیزات آشپزخانه و سردخانه است. هر قدر هم که کلمه «موکب» سر زبان مردم افتاده باشد خودشان می‌گویند اینجا «ایستگاه» است، چون پدران ما از چند سال قبل از شکوه رسانه‌ای اربعین، این سفره را داشته‌اند. علی می‌گفت نوجوان که بوده روزهای قبل از اربعین با رفقایش یک گاری آب سرد و نوشیدنی از خانه‌هایشان برمی‌داشتند و لب و جگر زائران را زیر آتش بار آفتاب مرز مهران خنک می‌کردند. آرام و موقر صحبت می‌کند و گاهی با دست لای خرمن قهوه‌ای و مشکی موهای حورا. دخترش- می‌گردد. می‌گوید آن سال‌ها که هنوز این پذیرایی‌ها و زوارداری‌ها رونق این‌چنینی نگرفته و رسانه‌ای نشده بود وقتی دست زائران شب‌مانده را می‌گرفتیم و به خانه می‌بردیم و پذیرایی می‌کردیم، تعجب می‌کردند. بعضی‌هایشان دم صبح که می‌خواستند بروند مرز دست در جیب می‌کردند که پول غذا و مسافرخانه را حساب کنند. علی تعمیرکار یخچال و کولرگازی است و زندگی‌اش از دخل یک مغازه تعمیر لوازم خانگی در مهران می‌گذرد. اما یک ماه منتهی به اربعین مغازه را تخته می‌کند و همان کارش را در ایستگاه صلواتی‌شان زیر پرچم امام حسین انجام می‌دهد. می‌گوید روا نیست آدم این ایام را فکر کسب درآمد باشد. این روزها هر که با هر چه در توان دارد می‌آید که کاری را پیش ببرد. من هم تعمیرکاری را بلدم.

پیرترین آدم دنیا

مسؤولان فرودگاه ابوظبی امارات هنگام بررسی گذرنامه یک پیرمرد هندی شوکه شدند. این پیرمرد هندی که سوامی سیواناندا نام دارد، می‌گوید در هشتم آگوست ۱۸۹۶ به دنیا آمده و هم‌اکنون ۱۲۳ سال دارد. به گزارش فرارو، در گذرنامه او نیز این تاریخ درج شده و اگر چنین باشد او پیرترین شخص در جهان است. اما ظاهر وی او را بسیار جوان‌تر از سنی که مدعی است و در گذرنامه‌اش ثبت شده، نشان می‌دهد. سوامی والدین خود را قبل از شش سالگی از دست داده است. وی دلیل عمر زیادش را پرداختن به ورزش یوگا، نظم و انضباط و تقوا عنوان کرده است. وی گفته که زندگی ساده و منظمی دارد و خیلی ساده غذا می‌خورد و غذاهای پخته شده بدون روغن مصرف می‌کند. او تلاش کرده که سن زیاد خود را در کتاب رکوردهای گینس ثبت کند، اما چون مرجع رسمی برای اثبات سن خود نداشته تاکنون موفق به انجام این کار نشده است.

معرفی برندگان نوبل فیزیک

جایزه نوبل فیزیک ۲۰۱۹ به طور مشترک به جیمز پیبل، میشل میر و دیدیه کولوز اهدا شد. به گزارش ایسنا، جایزه نوبل فیزیک امسال، به پیبل برای کشفیات نظری در کیهان‌شناسی فیزیکی و میشل میر و دیدیه کولوز برای کشف یک سیاره فراخورشیدی که به دور یک ستاره شبیه به خورشید می‌چرخد، اهدا شد. نیمی از جایزه مالی ۱/۱ میلیون دلاری نوبل فیزیک ۲۰۱۹ به جیمز پیبلز تعلق گرفته و نیمی دیگر بین میر و کولوز تقسیم خواهد شد. پیبلز در پژوهش خود، کیهان را با میلیاردها کهکشان و خوشه‌های کهکشانی آن مورد بررسی قرار داده است. چارچوب نظری او، بنیانی برای درک سابقه کیهان از زمان وقوع بیگ بنگ تا به امروز است. میشل میر و دیدیه کولوز در پژوهش خود، کهکشان محل سکونت ما یعنی راه شیری را در جست‌وجوی جهانی ناشناخته مورد بررسی قرار داده‌اند. آنها در سال ۱۹۹۵ نخستین سیاره فراخورشیدی را بیرون از منظومه شمسی پیدا کردند. سیاره‌ای که به دور یک ستاره شبیه خورشید موسوم به پگاسی ۵۱ می‌چرخید.

تولید گوشت در فضا

برای نخستین بار در جهان گوشت در فضا تولید شد. این گوشت در بخش روسی ایستگاه فضایی بین‌المللی و با استفاده از پرینتر سه بعدی پرورش یافته است.

به گزارش مهر، فضانوردان در ارتفاع ۲۴۸ مایلی زمین و بدون وجود دام، نخستین تکه گوشت گوساله جهان را در فضا پرورش دادند.

این گوشت برای نخستین بار در فضا و در بخش روسی ایستگاه فضایی بین‌المللی پرورش یافته است. البته فرآیند تولید گوشت در زمین آغاز شد.

برای این منظور نخست از سلول‌های یک گاو استفاده شد. در مرحله بعد یک تکه بافت ماهیچه‌ای در مقیاس کوچک تحت شرایط گرانش صفر قرار گرفته و در پرینتر سه‌بعدی زیستی چاپ شد.

مقطع حساس کنونی

داستان شخص و مشاوره‌واره

امید مهدی‌نژاد
طنزنویس

شخصی در خواب به مشاور روان‌شناس مراجعه کرد تا با او مشورت کند. مشاور به او گفت: حق ویزیت را پرداخته‌ای؟ شخص گفت: بلی. مشاور گفت: ۲۵ دقیقه وقت داری تا مشکلت را بگویی و در صورت بیشتر شدن زمان هر ده‌دقیقه ۱۵هزار تومان. شخص قبول کرد و گفت: مدتی است خواب‌های عجیبی می‌بینم. مشاور گفت: مثلا چی؟ شخص گفت: باید خودتان ببینید. مشاور و شخص هردو به خواب شخص رفتند. مشاور گفت: خب، چی می‌بینی؟ شخص گفت: یک هیولا زیر تختخوابم قایم شده است. مشاور گفت: کو ببینم؟ شخص زیر تختخواب را به مشاور نشان داد. مشاور هیولای زشت و کریه و ترسناکی را مشاهده کرد که در زیر تخت شخص پنهان شده بود. فورا از خواب بیدار شد و شخص را نیز از خواب بیدار کرد و باهم به خانه شخص رفتند. مشاور به شخص گفت: یک اره بیاور. شخص یک اره آورد. مشاور گفت: این اره برگزیت است. یک اره چوب‌بر بده! شخص رفت و یک اره چوب‌بر آورد و به مشاور داد. مشاور پایه‌های تخت شخص را برید و تخت را روی زمین گذاشت و گفت: لانه‌اش را خراب کردیم. دیگر چی؟ شخص گفت: خواب‌های دیگری هم می‌بینم که نمی‌توانم توضیح بدهم. مشاور گفت: بخوابیم. وقتی خوابیدند و به خواب شخص رفتند، مشاور گفت: گفتی حق ویزیت مرا دادی؟ شخص گفت: بلی. مشاور گفت: حق اره و حق خواب و حق مأموریت را هم بده. شخص گفت: چقدر می‌شود؟ مشاور گفت: ۶۰۰هزارتومان. شخص مبلغی از کیفش درآورد و به مشاور داد. مشاور پول‌ها را شمرد و دید که ۴۵۰هزار تومان است. فریادی زد و گفت: این که کم است. بر اثر این فریاد از خواب بیدار شد و مشاهده کرد شخصی در کار نیست و او در دفتر مشاوره خودش و پشت میز کارش به خواب فرو رفته است. چشمانش را بست و گفت: باشه، همان ۴۵۰ هزار را بده. اما فهمید که خواب تمام شده است و دیگر فرصتی نیست. پس رو به دوربین کرد و گفت: لعنت به چشمی که بی‌موقع باز شود و خاموش شد و به این ترتیب ضرب‌المثل اره برگزیت به گنجینه ضرب‌المثل‌های واحد مرکزی خبر اضافه شد.

رونمایی از کیک بوریس جانسون

در نمایشگاه کیک و شیرینی لندن از یک کیک به شکل بوریس جانسون، در اندازه طبیعی او رونمایی شده است.

به گزارش فرارو، کیک نخست‌وزیر انگلیس، توسط روزی دامر ساخته شده است که یکی از ستارگان پرکار برنامه سازندگان کیک‌های نامعمول در کانال ۴ انگلیس است. این کیک شکلاتی که با شکلات خامه‌ای و گاناژ پوشانده شده، لحظه‌ای را نشان می‌دهد که جانسون در طول بازی‌های المپیک ۲۰۱۲ لندن در ویکتوریا پارک حدود پنج دقیقه روی زیپ‌لاین آویزان ماند. جانسون، شهردار وقت لندن، برای جشن‌گرفتن اولین مدال طلای تیم بریتانیا، ترغیب شد که مسافتی را با زیپ‌لاین طی کند.